Peter sprašuje po plačilu učencem Luka 18; 28-30

167. Simon Juda (Peter) sprašuje po plačilu učencem

1 Nato pa je k Meni pristopil tudi Simon Juda in rekel: »Gospod, zapustili smo vse in Ti brez zadržkov sledili že na Tvoj prvi klic (Lk 18,26-28) in za to nismo še nikoli zahtevali od Tebe nobene tuzemske odškodnine. Toda ker se ravno govori o nebeškem kraljestvu in večnem življenju, naj se tudi nam da neko zagotovilo, kaj lahko pričakujemo v naslednjem življenju!«
2 Jaz sem odgovoril: »Resnično, nikogar ni, ki bi zaradi Božjega kraljestva zapustil hišo ali starše ali brate ali sestre ali ženo in otroke, in se mu ne bi mnogotero povrnilo že v tem času, v prihodnjem svetu pa z večnim življenjem! Če vam povem kot Tisti, ki ima vse in tudi vse lahko da, in tudi bo dal, kar je obljubil, Mi lahko verjamete! Že skoraj nekaj let ste lahko opazovali, doživeli in izkusili, da nikoli nisem izrekel niti besede, ki ne bi učinkovala ali se ne bi izpolnila.
3 Resnično povem vam: Ta zemlja, takšna, kakršna je zdaj, in vse to vidno in prav tako materialno nebo bosta minila, in namesto starega bo ustvarjeno novo, toda Moje besede se bodo ohranile na vekomaj in izpolnjeno bo tudi vse, kar koli sem obljubil!
4 Kdor veruje Vame in uresničuje Mojo voljo, bo pridobil tudi večno življenje; to sem vam tudi povedal in najjasneje pokazal že ob številnih priložnostih, zato je nekoliko nenavadno, da Me znova sprašujete, kaj boste dobili za to, ker ste zapustili vse, da bi Mi sledili.«
5 Simon Juda je rekel: »Gospod, gotovo si opazil, da tega nisem vprašal toliko zaradi nas, temveč veliko bolj zaradi navzočih, ki še zelo ljubijo svet in naj bi zdaj prav zaradi mojega vprašanja spoznali, da smo prav mi tisti, ki smo vse zapustili zaradi nebeškega kraljestva in Ti sledili.«
6 Jaz sem rekel: »Če ne bi opazil tvojega namena, tudi ne bi govoril tako, kot sem. Kar pa sem povedal, nisem povedal toliko zaradi vas, ki Moje obljube že dolgo poznate, temveč veliko bolj zaradi vseh ljudi. Kjer koli boste v prihodnje pridigali Moj evangelij, naj bo omenjeno tudi vse, kar se je tukaj zgodilo.«
7 Učenci so bili s tem zadovoljni in začeli smo se pripravljati na odhod.
8 Toda cestninar in tudi drugi navzoči so Me začeli prositi, naj bi vsaj to noč ostal tukaj, ker se je dan že nagibal k večeru.
9 Jaz pa sem rekel: »Tisto, kar je tukaj zaradi Moje navzočnosti ugajalo vam, bo ugajalo tudi prebivalcem sosednjih krajev. V duhu pa bom ostal tudi pri

vas, če boste gojili živo vero in pravo ljubezen do Mene.«
10 To so Mi kar najtrdneje obljubili, nato sem jih blagoslovil in se odpravil naprej ter zavrnil ponujeno spremstvo do naslednjega kraja, ki je bil oddaljen krepko uro. Navzoči krajani pa so kar ostali in se vso noč pogovarjali o vsem, kar se je tukaj zgodilo.
11 Lahko pa bi se ob tem, nota bene, kdo vprašal, kako je mogoče, da prebivalci tega kraja, ki so tudi romali v Jeruzalem, skoraj nič niso slišali o Meni, ko pa se je tedaj o Meni že razširil glas skoraj po vsej Judeji, Jeruzalem pa je bil poln Mojega nauka in Mojih del.
12 Kar zadeva ta kraj, je to lahko razložiti. Njegovi prebivalci so le redko zahajali v Jeruzalem, ker so bili večinoma zelo revni, nekaj redkih bogatašev pa je tudi raje ostajalo doma, kakor da bi se odločilo za pot v dragi Jeruzalem. Po eni strani so se ogibali nepotrebnim stroškom, po drugi pa bali, da jih med odsotnostjo ne bi številni reveži ogoljufali, okradli ali celo oropali.
13 In tako se je zgodilo, da med prebivalci tega kraja kar nekaj let nihče ni bil v bližini Jeruzalema in se Moj sloves - ker te ceste niso bile varne, so se jih popotniki ogibali - še ni razširil do sem, saj je bil kraj dokaj daleč od Jeruzalema, poleg tega pa je bilo v njem več Grkov in Arabcev kakor Judov. In prav to nepoznavanje Mene in Mojega nauka Me je pripravilo, da sem prišel tudi k njim in se jim razodel. Kajti na ta svet sem prišel predvsem zato, da bi poiskal izgubljene in zravnal, kar je bilo upognjeno do prahu.
14 V tem, kar sem zdaj pošteno in iskreno povedal, naj bi vsak našel odgovor na vprašanje, kako je bilo mogoče, da so bili v Mojem času in celo pozneje, v Judeji še kraji, kjer so o Meni slišali le malo ali celo nič, po drugi strani pa se je že tedaj, ko sem bival na Zemlji, Moj nauk razširil dokaj daleč - v Evropo, Perzijo in celo v Indijo in Egipt.
15 Te besede so namenjene bralcem tega Mojega zdaj znova podanega evangelija. Blagor tistemu, ki ga sprejme v svoje srce, Mi izkaže čast in se ravna po tem.
16 Zdaj pa se vrnimo k našemu popotovanju.

Jakob Lorber

Janezov veliki evangelij

knjiga 8